

efter de Beregninger, Kommissionen har foretaget, idet man siger: Der er efter Søværnsloven ansat 550 Mand, men indenfor de tekniske Rammer, der findes, kan der, om fornødent, optages indtil 1 200—1 400 Mand, ligesom det tekniske Apparat muliggør, at Antallet fordobles, og hvad den administrative Ramme angaar, kan Tallet forøges til henad 1 000 Mand; altsaa, uden at ansætte en Funktionær mere er man efter Kommissionens Beregning i Stand til at gøre dette. Det er klart, at det maa ligge i Statens, i hele vort lille Samfunds Interesse at beskæftige de flest mulige, naar man har Rammerne dertil i Orden.

Noget, der har beskæftiget Sindene ikke saa lidt, ikke alene indenfor Kommissionen men ogsaa, og jeg tør vist sige navnlig, udenfor den, er Priserne paa et Par Færger, der er bygget derude, og som uomstødelig skulde godtgøre, at Statsdrift er meget dyrere end Privatdrift. Den ærede Ordfører for Venstre (Stensballe) var lidt inde paa dette Spørgsmaal og lod skinne igennem, at den lille Kommission, der har været nedsat om dette Spørgsmaal, havde taget meget i Betragtning, hvad der talte til Gunst for Værftet. Ja, det var Kommissionen vistnok pisket til, for der er meget, der taler til Gunst for det; der staar da ogsaa i Slutningen af Kommissionens Betænkning, at til det Resultat, man dér var kommet til, havde de øvrige Medlemmer af Kommissionen intet at bemærke. Kommissionen anfører, at Statsbanerne bestilte Færgerne i 1918, og den Gang var det ikke muligt at faa den bygget paa de private Værfter indenfor en passende Tid, og Priserne var stærkt varierende, derfor kunde der ikke faas noget Overslag. Saa hedder det videre i Kommissionens Meddelelse, at Staalmateriellet blev bestilt i Oktober 1918, men kom først i Tiden fra 18. November 1919 til 15. Marts 1920, altsaa et Par, i hvert Fald 1½ Aar efter, og at Skibsbyggerarbejdet først kunde paabegyndes omkring Nytaar 1920. Derved steg naturligvis Arbejdslønnen, og der indtraadte megen Usikkerhed, man maatte vente o. s. v. Det kan altsaa slet ikke tjene til Sammenligning med noget som helst ordinært Arbejde. Der er blevet gjort gældende, at denne Færge „Dan“ skulde have kostet 600 000 Kr. mere, end private kunde have bygget den for. Det har jo ingen Betydning i denne Forbindelse, thi for det første var der de forskellige Vanskeligheder, som jeg har nævnt, og dernæst har de forskellige Vanskeligheder ved Driften derude, som er

paapeget ikke alene af den ærede Ordfører for Venstre og af Ministeren og Kommissionen, men ogsaa fra min Side, medført, at Grundlaget, som det nu er, er økonomisk uacceptabelt. Naar saa er, kan man ikke sammenligne Udgifterne ved Bygningen af en Færge paa Orlogsværftet og paa et privat Værft hverken under almindelige Forhold eller under de ekstraordinære Forhold, der, som nævnt, var til Stede under Krigen eller ved Krigens Slutning, da der ogsaa indtraadte vanskelige Forhold. Der siges da ogsaa ganske simpelt i Slutningen af Kommissionsbetænkningen, at det hviler paa et mere eller mindre løst Skøn. Dér har vi i en Nøddeskal det Resultat, man er naaet til. Efter de dybsindige Beregninger og de Slutninger, der er draget derfra, maa man standse ved, at det er et mere eller mindre løst Skøn.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger, fordi man har villet fremføre en Del, som skulde forhindre, at Orlogsværftet beskæftigede sig med andre Ting end Reparation og Bygning af Krigsskibe. Jeg vil dog anse det for ganske naturligt, at Orlogsværftet — ligesom for øvrigt hidtil — ogsaa kommer til at beskæftige sig med Bygning af Skibe til de Institutioner, der hører under Marine ministeriet, Fyr- og Vagervæsenet o. s. v. Dette maa betragtes som ganske naturligt, navnlig naar, som det fremgaar af de Tal, Kommissionen har opstillet, den tekniske og den maritime Ramme er saa store, at der er Plads til baade mange flere Arbejder og mange flere Arbejdere.

Den ærede Ordfører for Venstre fremhævede meget stærkt, at Ledelsen, navnlig den øverste Ledelse, maatte være civil. Jeg siger: Hurra, det var et godt Ord! Jeg har sagt det samme, Gud ved hvor mange Gange, og det glæder mig nu at høre det af den ærede Ordfører for Venstre. Jeg har ikke før faaet Tilslutning fra Venstres Side; det glæder mig, at man nu er paa det rene med, at der maa en civil Ledelse til. Denne civile Ledelse skal naturligvis tages af de aller allerbedste. Om det da vil lykkes at faa en saadan Kapacitet, som skal til for at føre Orlogsværftet videre paa en fornuftig Basis med de forholdsvis knappe Lønninger, der er fastsat i Tjenestemandens loven, ved jeg ikke; men selv om der til en saadan Mand skal betales betydeligt mere, saa spiller det, naar han er i Stand til at udfylde den Plads, han skal udfylde, ingen Verdens Rolle med nogle Tusinde Kroner mere eller mindre.

Man kunde maaske mene som saa, at noget saadant skal man ikke staa her og